

MENORCA I ELS PREMIS PULITZER

Antonio Tudurí

Secció de
Genealogia de
l'Ateneu de Maó

Avegades una simple lectura d'un tema aparentment intranscendent, suposa l'inici d'una aventura històrica literària d'abast imprevisible.

La meua aportació quinzenal a la secció de cultura del **MENORCA** «Es Diari», comporta la detecció i estudi de possibles personatges que permetin jugar amb als aspectes genealògics dels nostres paisans. Molt sovint, aquest exercici d'investigació casolana i poc científica (cal recordar que la meua formació acadèmica en la ciència històrica és nul·la, encara que la meua curiositat és qualificable de molt alta), implica revisar detalls no prou coneguts de les persones i nissagues estudiades, aspectes puntuals que tenen molt a veure amb la meua ignorància i que, al meu parer, cal donar difusió per tal de conèixer millor les vides i els fets poc coneguts de les persones de qui parlo a les «Miscel·lànies genealògiques».

I què té a veure el que acabo de dir amb els coneguts premis Pulitzer instituïts als Estats Units d'Amèrica? A primera vista, sembla que res, però... I com deia Antonio Machín al seu bolero: «*Y aquí va mi explicación...*»:

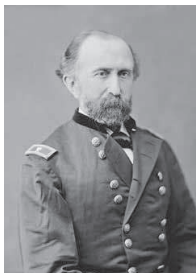
Llegint un article de Victoriàno Seoane Pascuchi, publicat a la «Revista de Menorca» a l'any 1993, titulat «Una historia para siempre: los herreros de Sant Climent», que tractava d'uns ferrers de dit poble que varen

matar a dos guardies civils cap a la meitat del segle XIX i que després de moltes vicissituds van anar a parar a La Florida. Deixant de banda el contingut i detalls de l'aventura, em va sobtar moltíssim una frase final que diu:

«Es curioso que una Isla tan pequeña y con tan poca población tenga en la guerra norteamericana al primer almirante (es refereix a David Farragut) y al General Benet de caballería entre numerosos oficiales e ingenieros. Destacaron tanto en capacidad como en coraje.»

I la primera pregunta que em vaig plantejar va ser: qui era aquest General Benet que va participar a la guerra de Secció americana? Tirant del cabdell i emprant totes les eines que tenim avui en dia i un poc de paciència, els descobriments encadenats han estat molt més interessants del que jo mateix em podria imaginar. Però m'haureu de permetre que vagi de temps moderns a temps més antics i per si qualcú ja s'ha cansat de llegir, començaré pel final.

El final és que als Estats Units d'Amèrica hi havia al segle passat tres germans, de llinatge Benet que van ser escriptors i poetes de molt alta volada. Aquests germans eren de nom Laura (1884-1979); William Rose (1886-1950) i Stephen Vincent (1898-1943). I el més destacable és que en William va

guanyar el «Pulitzer» de poesia a l'any 1942 i que el seu germà menor, Esteve Vicent, va ser guardonat dos cops, a l'any 1929 i a l'any 1944, a títol pòs-

tum. La germana gran Laura, també va gaudir en vida de tot tipus de reconeixements artístics i literaris. Emprant un símil de bàsquet, dos germans jugant a la primera divisió (com els germans Gasol) i amb tres anells honorífics, cas únic a la història dels premis instituïts per l'editor d'origen hongarès Joseph Pulitzer a l'any 1917. A més, ens consta que un fill de William Rose Benet, de nom James Walker Benet (1914-2012, tot just ahir), periodista de notable categoria, va tornar a prop de les arrels familiars, com a membre de la Brigada Lincoln a la Guerra Civil espanyola.

Seguint el camí invers, caldrà preguntar d'on provenien aquests tres germans. La resposta és que eren fills de James Walker Benet (1857-1928) coronel de l'exèrcit nord-americà, enterrat al cementiri d'Arlington i del que, cosa rara als EUA, a les ressenyes biogràfiques, es cita que era agnòstic. Té un germà de nom Llorenç (1855-1941) nat a West Point a l'any 1855, enginyer per Yale, que va ser un gran especialista en armes, especialment la metralladora Hotchkiss. Tam-

bé enterrat a Arlington. Aquest enginyer va ser honorat, entre d'altres reconeixements internacionals, com a Gran Oficial de la Legió d'Honor de França, Comendador de la Orden Militar de Cristo (Portugal) i Oficial de Osmania (Turquia).

I seguint aigües amunt, ens trobem que aquest coronel era fill del general Stephen Vicent Benet Hernández, nat a San Agustín de la Florida en data 12/02/1823, fill de Pere Benet Hernández (Castell de Sant Felip, 31/07/1764) i de Joana Hernández Triay, casats en data 12/02/1823 a San Agustín. Els seus avis eren Esteve Benet Miret i Catalina Hernández Mir, casats en data 22/06/1795 i, per acabar la llista, Esteve Benet Miret era fill de Pere Benet Arnau i Francisca Miret Alimundo, casats a Castell de Sant Felip a l'any 1760. Aquest matrimoni va ser un dels pobres menorquins enganats pel Dr. Turnbull a l'any 1768 i que van ser els creadors de la colònia menorquina a La Florida.

Tenim molta més ascendència cap amunt, però no és cosa d'abusar de la paciència del lector.

I més per on, resulta que a més del primer almirall dels Estats Units, en David Farragut, també el primer general en cap de l'artilleria nord-americana, Esteve Vicent Benet, també provenia de Menorca. Potser hauríem de posar aquest fet en coneixement de l'exèrcit americà i, aprofitant la cerimònia anual de l'ofrena floral a Ciutadella davant el bust de David Farragut, travessessin l'Illa i fessin quelcom semblant a l'Esplanada des Castell, al costat del Museu Militar. Pot semblar broma, però...

I per acabar, jo em pensava que només un descendent de menorquins tenia la glòria d'un premi tan preuat com el Nobel; ara resulta que dos descendents d'un emigrant des Castell tenen l'honor de ser Pulitzer tres cops.